

Kamer der Volksvertegenwoordigers

22 AVRIL 1953.

WETSONTWERP

inzake de wedden van de ambtsdragers
bij de Raad van State.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LEFERE, F.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het ontwerp van de Regering voorziet een heraanpassing van de wedden van de leden van de Raad van State. Deze heraanpassing is echter beperkt tot de meest gunstige heraanpassing van de weddeschalen van de rechterlijke orde die door de Regering werd aangenomen tijdens de bespreking in de Kamer van de wet van 31 Juli 1952. Zoals men weet werd echter dit laatste voorstel van de Regering door de Kamer geamendeerd in meer gunstige zin voor de leden der rechterlijke orde.

De amendementen ingediend enerzijds door de heer Pierson en cs., en anderzijds door de heer Blum, en welke ongeveer dezelfde draagwijdte hebben, voorzien grotere verhogingen dan deze van het wetsontwerp, verhogingen die *grosso modo* overeenstemmen met de verhogingen van wedden voor de leden van de rechterlijke orde ingevoerd bij de wet van 31 Juli 1952.

De indieners van deze amendementen hebben onderlijnd dat zij vooral beoogden de wil te doen eerbiedigen van de wetgever die door de wet van 9 December 1950 heeft beoogd de wedde van de leden van de Raad van State vast te stellen door verwijzing naar de hoogste wedden van de leden der rechterlijke orde.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Philippart, voorzitter; Bijmens, Develter, Hermans (Fernand), Kiebooms, Kofferschläger, Lefère, Mellaerts, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoît), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Eekelers, Merlot. — Blum, Cooremans.

Zie :

134 : Wetsontwerp.

145 : Amendementen.

Chambre des Représentants

22 AVRIL 1953

PROJET DE LOI

relatif aux traitements des titulaires
d'une fonction au Conseil d'Etat.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR (1)
PAR M. LEFERE, F.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet du Gouvernement prévoit une réadaptation des traitements des membres du Conseil d'Etat. Cette réadaptation se limite toutefois à la réadaptation la plus favorable que le Gouvernement a admise pour les traitements des membres de l'ordre judiciaire lors de la discussion à la Chambre de la loi du 31 juillet 1952. Cette dernière proposition du Gouvernement fut, on s'en souvient, amendée par la Chambre dans un sens plus favorable aux membres de l'ordre judiciaire.

Les amendements proposés, d'une part par MM. Pierson et consorts, et d'autre part par M. Blum, visent au même objet, en prévoyant des majorations supérieures à celles du projet de loi. Elles correspondent *grosso modo* aux majorations que la loi du 31 juillet 1952 a accordées aux traitements des membres de l'ordre judiciaire.

Les auteurs de ces amendements ont souligné le fait qu'ils visaient surtout à faire respecter la volonté du législateur qui, en votant la loi du 9 décembre 1950, a entendu fixer les traitements des membres du Conseil d'Etat par référence aux traitements les plus élevés des membres de l'ordre judiciaire.

(1) Composition de la Commission : MM. Philippart, président; Bijmens, Develter, Hermans (Fernand), Kiebooms, Kofferschläger, Lefère, Mellaerts, Saint-Remy, Streel, Van Acker (Benoît), Vandenberghe (Omer), Van den Eynde. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Deruelles, Duret, Eekelers, Merlot. — Blum, Cooremans.

Voir :

134 : Projet de loi.

145 : Amendements.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft zich tegen de aanvaarding van deze amendementen verzet. De Regering wil niet verder gaan dan de verhogingen voorzien in haar ontwerp. De Regering erkent en bekrachtigt het beginsel luidens hetwelk de besproken wedde zich moet situeren tussen deze van de leden van het Hof van Verbreking en deze van de leden van de Hoven van Beroep, doch wil thans om reden van bezuinigingspolitiek de voorgestelde amendementen niet aanvaarden.

Tijdens de bespreking in de schoot van uw Commissie werd de uitzonderlijk gewichtige taak onderlijnd welke opgedragen is aan de Raad van State. In geen geval mag getornd worden aan de rangorde welke door de wetgever aan de leden van de Raad van State werd toegekend. Daarom o. m. werd de mogelijkheid belicht van een tussenoplossing waardoor de nieuwe wedde zou gebracht worden op een peil dat zich situeert tussen het ontwerp van de Regering en het voorstel in vermelde amendementen vervat.

De besproken amendementen werden verworpen bij staking van stemmen, 9 tegen 9.

Het ontwerp werd goedgekeurd met 10 stemmen tegen 4 bij 4 onthoudingen.

Een amendement door een lid in Commissie voorgebracht, strekkende tot het verlenen van terugwerkende kracht aan de invoering van de voorgestelde verhogingen tot 1 Januari 1952 in plaats van tot 1 Januari 1953, werd aanvaard met eenparigheid van stemmen.

Het is wellicht niet van belang ontbloot te wijzen op de budgetaire draagwijdte van de voorgestelde wijzigingen. Een kleine berekening van het totaal der wedden welke uitbetaald worden of zouden uitbetaald worden aan de leden van de Raad van State, welke thans omvat: één eerste-voorzitter, één voorzitter, dertien raadsheren, één auditeur-generaal, één griffier, negen auditeurs, één hoofd van het Coördinatiebureau, twee leden van het Coördinatiebureau, twintig substituten, zes adjunct-griffiers, tien bijzitters, geeft volgende uitslag: een uitgave van 12 miljoen 417.600 frank in het huidige systeem, 13.232.000 frank in het systeem van het wetsontwerp, 14.761.000 frank in het systeem van de besproken amendementen. Dit beduidt dat door een heraanpassing, gelijk aan deze doorgevoerd voor de leden der rechterlijke orde, slechts een jaarlijkse meeruitgave van 1.529.000 frank boven deze in het wetsontwerp voorzien, zou vereist worden.

Anderzijds is uit de ervaring en het door de Raad van State tot op heden geleverde werk gebleken dat de besproken functies dagelijks de volledige tijd der leden in beslag nemen.

Tenslotte is het een feit dat na de invoeging van de wet van 31 Juli 1952 betreffende de wedden van de leden der rechterlijke orde uit de vergelijking van deze wedden met deze voorgesteld in het besproken ontwerp voor de leden van de Raad van State duidelijk voortspuit dat de rangorde welke men steeds heeft willen verlenen voor bepaalde functies bij de Raad van State ten overstaan van bepaalde functies bij de rechterlijke macht zal verbroken zijn.

Een raadsheer van State welke + gelijkgesteld was met de eerste voorzitter van het Krijgshof zou thans met een advocaat-generaal van het Hof van Beroep gelijkgeschakeld worden.

Een auditeur bij de Raad van State welke ongeveer de wedde genoot van een raadsheer bij het Hof van Beroep zou thans bezoldigd worden zoals een onder-voorzitter van een Rechtbank van 1ste klas of een Krijgsauditeur.

Een substituit bij de Raad van State die op dezelfde voet stond als een rechter of substituit van een Rechtbank (1ste klas) zou thans lichtjes boven een rechter of substituit van een Rechtbank van 2de of 3de klas staan.

De leden van het Coördinatiebureau genoten een wedde die hoger was dan een ondervoorzitter van de Rechtbank

Le Ministre de l'Intérieur s'est opposé à l'adoption de ces amendements. Le Gouvernement entend ne pas aller au delà des majorations prévues par son projet. Le Gouvernement reconnaît et confirme le principe suivant lequel les traitements en question doivent se situer entre ceux des membres de la Cour de Cassation et ceux des membres des cours d'appel, mais en raison de la politique d'économies, il ne veut pas admettre les amendements proposés.

Au cours de la discussion en commission, l'importance de la mission dévolue au Conseil d'Etat a été mise en relief. En aucun cas, il n'est permis de porter atteinte à la position hiérarchique attribuée par le législateur aux membres du Conseil d'Etat. C'est pourquoi fut notamment envisagée la possibilité d'une solution intermédiaire qui porterait les nouveaux traitements à un niveau entre le projet du Gouvernement et les propositions contenues dans les amendements précités.

Les amendements discutés furent rejetés par parité des voix: 9 contre 9.

Le projet fut adopté par 10 voix contre 4 et 4 abstentions.

Fut admis à l'unanimité, un amendement d'un membre présenté en commission et tendant à accorder les majorations proposées, avec effet rétroactif au 1er janvier 1952 au lieu du 1er janvier 1953.

Il n'est sans doute pas dépourvu d'intérêt de signaler la portée budgétaire des modifications proposées. Un simple calcul de l'ensemble des traitements payés ou éventuellement à payer aux membres du Conseil d'Etat, comprenant actuellement: un premier président, un président, treize conseillers, un auditeur général, un greffier, neuf auditeurs, un chef du bureau de coordination, deux membres du bureau de coordination, vingt substituts, six greffiers adjoints, dix assesseurs, donne le résultat suivant: une dépense de 12.417.600 francs d'après le système actuel, 13.232.000 francs d'après le système prévu par le projet de loi, 14.761.000 francs d'après le système préconisé par les amendements. Cela signifie que la réadaptation telle que celle appliquée aux membres de l'ordre judiciaire, n'exigerait qu'une augmentation de dépenses de 1.529.000 francs par rapport à celle prévue dans le projet de loi.

Il appert, d'autre part, de l'expérience ainsi que du travail fourni jusqu'à présent par le Conseil d'Etat que les fonctions en question absorbent journellement tout le temps des membres de ce Conseil.

Enfin, il apparaît clairement depuis l'entrée en vigueur de la loi du 31 juillet 1952 relative aux traitements des membres de l'ordre judiciaire, de la comparaison de ces traitements avec ceux proposés dans le projet en faveur des membres du Conseil d'Etat, que la hiérarchie que l'on s'est toujours efforcé d'attribuer à certaines fonctions au Conseil d'Etat par rapport à certaines fonctions de l'ordre judiciaire sera rompue.

Un conseiller d'Etat plus ou moins assimilé à un premier président de la Cour militaire serait maintenant assimilé à un avocat général de la Cour d'Appel.

Un auditeur au Conseil d'Etat qui bénéficiait à peu près du traitement d'un conseiller à la Cour d'Appel bénéficierait maintenant de la rémunération d'un vice-président d'un Tribunal de 1re classe ou d'un auditeur militaire.

Un substitut près le Conseil d'Etat, qui était assimilé à un juge ou un substitut d'un Tribunal (1re classe) ne dépasserait que de peu un juge ou un substitut d'un tribunal de 2e ou de 3e classe.

Les membres du Bureau de coordination bénéficiaient d'un traitement qui était supérieur à celui d'un vice-prési-

(2de of 3de klas). Thans zouden ze min genieten dan een rechter bij een Rechtbank van 1ste klas.

De adjunct-griffiers ten slotte die de wedde genoten van de griffiers bij het Hof van Verbreking zouden thans bijna verlaagd worden op het peil van een griffier van een Krijgsraad die de laagste wedde geniet van alle leden van de rechterlijke orde.

Het verslag werd goedgekeurd met eenparigheid van stemmen.

De Verslaggever,

F. LEFERE.

De Voorzitter,

M. PHILIPPART.

ARTIKEL DOOR DE COMMISSIE GEWIJZIGD.

Art. 7.

Deze wet heeft uitwerking op 1 Januari 1952. Het laatste lid van artikel 5 heeft evenwel uitwerking op 1 December 1947.

dent de Tribunal (2e ou 3e classe). Ils bénéficieraient maintenant d'un traitement moindre que celui d'un juge d'un tribunal de 1re classe.

Les greffiers adjoints enfin, qui bénéficiaient du traitement équivalent à celui des greffiers près la Cour de Cassation, verraient leurs traitements ramenés à peu près au niveau de celui d'un greffier de Conseil de Guerre qui parmi les membres de l'ordre judiciaire, bénéficie du traitement le moins élevé.

Le rapport a été adopté à l'unanimité des voix.

Le Rapporteur,

F. LEFERE.

Le Président,

M. PHILIPPART.

ARTICLE AMENDE PAR LA COMMISSION.

Art. 7.

La présente loi sort ses effets le 1er janvier 1952. Toutefois le dernier alinea de l'article 5 sort ses effets le 1er décembre 1947.